

@plttlnd

beleef het platteland in bijna 100 superkorte verhaaltjes

#colofon

tweets - peter veen

omslag – kitty van der klugt

correctie - evelyn jongman

wil je een of meer teksten gebruiken?

vraag het via post@peterveen.nl

kijk op www.peterveen.nl voor meer kunst

en schrijfwerk

#vooraf

via @plttlnd deel ik iedere dag mijn plattelandsbeleving

“wil je er alsjeblieft een boekje van maken” vroegen een paar enthousiaste volgers en dat doe ik graag, want dan lezen nog meer mensen de berichten en wie weet wordt de wereld daardoor groener, gezonder en vrolijker

volg [@plttlnd](#) op twitter of kom het zelf ervaren op vakantiehuis

www.wilmsboo.nl

veel plezier!

#lente

6 ballonnen wuiven vrolijk op de akker,
hond danst en springt en bijt ze stuk, op het kaartje:
lieve jan, ik hoop dat je gelukkig wordt

het stuivende zand wringt zich door elke kier
en bedekt alles met stof, een vergeten vel papier met
een vinger te beschrijven

zo'n honderd kraaien stropen de akkers af,
schommelen tussen de steile voren, als bootjes op de
golven van een ruwe zee

'breng maar, dan pak ik-em wel tussendoor'
zegt de dorpsgarage en zo lopen hond en ik al vroeg
langs de beek terug naar huis

de wind wakkert aan en jaagt het stof over de
droge akkers, ik zit binnen, ruik zand en de regen van
een naderende bui

‘ik heb op mary gereden’ zegt buurmeisje aan het
hek ‘dat is een heel lief paard, want die doet altijd
precies wat ik denk’

het waait zo hard dat de tweet-tekst die ik had
ingesproken op de telefoon alleen bestaat uit wind

hond ligt lekker in het zonnetje en ik vraag me af of hij ook nadenkt over wat-ie nog allemaal moet vandaag

losgebroken schapen, de boer rammelt met
een emmer en enthousiast ruilen ze het malse gras in
voor de gedachte aan iets lekkers

een motor blokkeert de oprit, even later
stuift een wielervedeloton voorbij, gevolgd door een
windvlaag met de geur van zweet en deo

elke dag treft me naast het leven ook de dood,
vandaag een leeggevreten kikker, haar dril verspild, ligt
uit te drogen in het gras

hond wordt wakker, schudt zich uit, rekt zn
voorpoten, rekt zn achterpoten, strekt zn rug en
kwispelt, zo begint een leuke dag

twee zonnen priemen door de grijze
ochtendmist, ik droom nog denk ik en wandel door het
natte weiland, een slingerspoor als ik omkijk

een spreekwoord kijkt me argwanend aan vanuit
de vlier, een worm in zn bek, ik wacht, hij wacht, de vette
regenworm spartelt nog wat na

hazensex: rondje dansen, beginnetje
maken, halve akker rennen, tussensprintje, halve akker
rennen en dan enthousiast afronden

aan tafel zegt ze: soms als-ie naar muizen
graaft, zie ik er eentje zich verstoppen in het gras, help
ik dan hond of help ik muis?

zwaailichten aan het einde van de oprit '50
was-ie' zegt een jongen 'viel dood van zn fiets, morgen
zou-ie met ons trainen'

een merel zingt vol overtuiging de wereld
wakker, twee fazanthanen, vier reeën, hond en ik staan
stil te luisteren

ik droomde dat ik wakker was en zin had op te
staan, nu zit ik hier met slaperige hond al urenlang te
dromen

in de laatste stralen van de avondzon zie ik
ineens een goed bewaard geheim, miljoenen
spinnenwebben die de wereld samenbinden

hond rent opgewonden naar het hek,
vrouw kijkt wat er is en komt lachend terug, zegt dat-ie
tegen de avond staat te blaffen

lentedag - de lucht vol vogels die krassen,
tjilpen, kwaken, kwetteren, roekoeën - hond danst over
het pad en ik neurie een vrolijk lied

ochtendgloren, fris, een rode lucht waar
de zon opkomt, hond is wakker, net als de schapen in de
wei, de krant ligt al in de bus

#zomer

een ei op het pad, door een gat in de schaal zie ik
de dooier en een onaf eendje, het hartje klopt, ik wou
dat ik kon broeden

de geur van een korenveld met een vleugje
koeienstront, een waterhoen roept, hoog boven me
ronkt een vliegtuigje

een paard loopt met me mee langs het hek,
zegt woordeloos: 'vriend, een van ons zit opgesloten en
ik denk dat jij dat bent'

ik dwaal af van het rechte pad en zak subiet in
een veenput, grijp in een braamstruik, soppend en
bloedend struikel ik verder

rij de snelweg af en waar ik het fietspad kruis,
zit een jongen met zn hoofd gebogen naast een oude,
half vergane bloemenkrans

bewolkte nacht, ergens klinkt een bonk,
hond kijkt op, ik kijk op, we lopen snel een rondje rond
het huis en gaan vroeg slapen

een paar kievieten beschermen hun nesten tegen een grote groep kraaien, onverbiddelijk nadert over de grond een trekker met eg

‘hoe ver is het van hier naar de horizon’ vroeg
ik me hardop af toen ik door het veld liep, ‘een kilometer
of 12’ zei ik terug

vannacht vloog er boos brommend een
hoornaar mee naar binnen, nu zit-ie heel stil bij het
raam te wachten op een wonder

de paarden langs de beek vragen zwijgend
hoe het elders in de wereld is, ik denk na en zeg dan:
eigenlijk is het allemaal gras

elk woord verandert mijn wereld, rotzomer
of vroege herfst of gewoon een dag met lekker veel
wind en soms een buitje regen

neem mn koffie mee naar buiten en val neer
in een stoel, een dagpauwoog landt op mn schoot,
hond ploft op mn voeten, vrij

mijn voeten banen zich met veel herrie een
weg door het gras, naast me met dezelfde vaart ritselt
de wind door het maisveld

een paard - alleen in de wei - komt naar me
toe, ik klets maar een beetje, bewonder z'n rossige
manen en jaag wat vliegen weg

een grote, zwartglanzende

damesonderbroek met roesjes in de berm van een zonnig weggetje tussen de mais en de aardappels

‘wie is dit’ op een houten paaltje wappert een plastic hoesje met quizvragen, het wandelpad is leeg, het regent

twee koeien in de beekwei staan maanden
samen op de vlakte, als ik langsloop likken ze net heel
zorgvuldig elkaars ogen schoon

ik zing een liedje en stel me daarbij stevig aan,
het lijkt of er iemand giechelt, ik draai me om, een
holenduif vliegt voorbij

een groepje vogelaars tuurt naar een
roodborsttapuit, 'nog nooit een boom gezien?' roept
een wielrenner en rijdt luid lachend door

ik hoor een grutto in de tuin, een kieviet, een
wulp en loop verbaasd naar buiten, een zanglijster kijkt
me vrolijk aan

de eerste boerenzwaluwen hebben het nest verlaten, in een dolle achtervolging vliegen ze rond het huis, gillend van de pret

buienlicht met felblauwe gaten boven
een heldergroen weiland en diep in mijn neus de zachte
ronde geur van koeienstront

spoel een wc door die zelden gebruikt wordt,
een spinnenweb explodeert en een grote spin hapt naar
adem in de toiletpot

#herfst

de zon gaat stralend op en stralend onder, als het
soms eens anders lijkt ben ik het zelf die somber kijkt

stille herfstochtend, damp over de velden,
bleke zon, ik wandel langs de beek en haal een rustig
drijvend eikenblad in

een reiger - hoog in een kale boom - vliegt op
als ik langsloop, draait kringetjes boven mn hoofd en
schreeuwt dat ik weg moet wezen

mn pet diep over mn ogen, hoofd gebogen
tegen regen en wind, mn blik beperkt tot wat vlak voor
me is, gras en diepe plassen

‘in die boom zaten 20 spechten’ wijst de man in
het bos ‘mijn buurman rende direct naar huis om zijn
camera te halen, een kabaal dat het was’

ik sta buiten en wacht op de regen, hij nadert
over het aardappelveld met een ruis alsof de wind
opsteekt

een vrouw op een muurtje, naast haar een
kauw, begerig kijkt hij naar haar broodje dat bij elke hap
vlak langs zn snavel komt

de mais geoogst, de aardappels gerooid, de
bieten van het land, het landschap is weer open, voelt
weer ruim en vrij

een zwarte bui trekt langs, ik loop nog net in de
zon, voel een eerste druppel, als troost wat verder weg
een felle regenboog

ik zie de maan door de jagende wolken
schuiven en weet weer dat de wereld groter is dan wat
ik hier wil en voel en vind

een 60+'er op een nieuwe fiets rijdt langzaam
over de weg, 'pas gepensioneerd' denk ik en ben
benieuwd waar hij nu over droomt

een kanjer van een bietenrooier op zes enorme
wielen danst over de weg, voorzichtig haal ik in, de knul
aan het stuur zit te bellen

een reiger en een kraai vliegen samen op,
kletsen over de nasmaak van een kikker en hoe je veilig
eet van een aangereden egel

je stinkt zegt een reu tegen hond (ook een reu),

ik ruik lekker, je stinkt, grrr, wat grrrrr, gewoon

grrrrrrrrrr, !@#\$%^&*(

frisse wind, de zon breekt door en verlicht de
grijswitte wolken, in de hardblauwe lucht schijnt heel
terloops een bleke maan

een eiland van gras drijft heen en weer in de
beek, wind en stroming even sterk, of weet gras niet hoe
te kiezen

een dikke jogger dreunt over de brug, rimpels
in het stille water

‘daar, een ree’, mijn stadse vrienden, niet
gewend aan ruimte en gedekte kleuren, kijken zoekend
rond maar vinden niets

de mug die zo volhardend rond mijn hoofd
zoemt, zou die vriendjes willen worden...

geritsel in een boom, mijn lamp vangt een
kerkuil en wordt dan aangevallen door zeven boze
hoornaars, snel vlucht ik naar binnen

grote witgele zwammen groeien op een berk, ze zien er smakelijk en knapperig uit 'een beetje zoals chips' denk ik hongerig

een man op een fiets, dochtertje voorop,
beschrijft voor haar de wereld, net zo lang tot zij het ook
zo ziet

terug van een gure, natte wandeling, hond ligt
diep te slapen, ik kruip lekker op de bank, roep me maar
als het weer zomer is

#winter

ineens loopt-ie met de bal van de
buurhonden, draagt hem mee van boom naar boom, zn
staart steekt trots omhoog en wuift

een heimachine in het vlakke land klinkt als
een kerkklok, oorverdovend hard, mechanisch, ritmisch,
met felle tussenbeats

loop naar buiten na een avond achter de pc
en vind de stille wereld buiten indrukwekkend groot en
ongenaakbaar, even doe ik er niet toe

toch doet al dit groene gras en het ruisen van de
wind in de bomen me soms verlangen naar een
grijsblauwe zee met witgekuifde golven

de wind draagt geluiden uit het dorp naar hier,
hond blaft terug en duikt dan lekker z'n mand in met
een botje, de avond valt

ik gooi een restje rijst in de vuilnisbak, hond kijkt
me stomverbaasd aan, héé, dat is eten! zo is het,
morgen kook ik minder

ik laat een waterhoen vrij uit een rattenval, maar
een rat laat ik zitten, zoals ik ook de schapen in de wei
laat en geen varkens bevrijd

het dorp uit zicht, net als de boerderijen, buiten
is geen beest te zien, ik loop alleen met hond in dichte
mist op hardbevoren grond

zo verloren in een geur dat-ie niets meer hoort
of ziet, alleen maar rent, met wuivende staart zn neus
achterna, waarheen dat dan ook is

twee vinken snakken flink tegen elkaar op
in de bomen langs de weg, het maakt me vrolijk en juist
dan breekt er een waterig zonnetje door

hond doucht nooit en ruikt heerlijk naar
zichzelf, zegt ze, maar al na 3 dagen niet douchen vindt
ze dat ik stink

een mus zijn, lijkt me zo gezellig, vliegen in een zwerm van 12, spetteren met water, door een heg heen stuiven en dan heel hard schreeuwen

het is onmiskenbaar zondag, alles buiten
houdt zich stil en slaapt lang uit, een rusteloze kraai
vliegt eenzaam rond en schreeuwt

ik nies en ineens is de lucht gevuld met
opgeschrokken ganzen, druk gesnater en een geluid
alsof de wind opsteekt, ik ril en ga naar binnen

ik heb een afspraak, zeg ik tegen hond die net
een mol uitgraaft - onder protest gaat-ie mee naar huis,
moppert dat-ie er zo'n trek in had

buurmeisje valt en glijdt op haar buik door
de plassen, voortgesleurd door haar loopse teef, op weg
naar mijn reu die reuze zin heeft

werkdag, uitzicht op een weiland waar niks
gebeurt, behalve regen, wind, hazen, reeën, muizen,
een zwerm mussen en een buurman die zwaait

onder riet slaap je stil, maar schrok wakker met
een woord in mn hoofd dat alles uit zou leggen, schreef
het op en lees nu: de volkommene

lichtexplosie uit een kassencomplex, een groep vogels cirkelt eindeloos rond, gevangen in het licht dat kleurt als de ondergaande zon

elke zondag vergadert de

wildbeheereenheid in een oude stacaravan, het

welkomstbord op de deur zegt: voeten vegen GVD!

het kale land wacht op voorjaar, het ziet er moe
en geteisterd uit, diep gegroefd met bandensporen die
volgelopen zijn met water

er ligt meer sneeuw dan het gras lang is, het wandelpad verdwenen, als ik omkijk een zwalkend spoor van man met hond

...